

Antoni tygodnik parafialny

UROCZYŚĆ CHRYSTUSA KRÓLA, 20 listopada 2011 r.

I czytanie Ez 34,11-17; II czytanie 1Kor 15,20-28; Ewangelia Mt 25,31-46.

Uroczystość Chrystusa Króla

Uroczystość ta ma nam uświadomić, że Chrystus jest Królem całego stworzenia - wszechświata. Jego panowanie nie wynika z jakichś dokonań, z wybrania czy z wywalczenia tej godności. On jest Królem, bo jest Bogiem-Człowiekiem, Stworzycielem i Odkupicielem. Z tego właśnie tytułu ma absolutną władzę.

Bóg nie tylko stworzył świat, ale ciągle go stwarza i nim włada. Królestwo Jezusa jest czymś zupełnie innym od wszystkich królestw ziemskich. Dotyczy ono wszystkich narodów, wszystkich miejsc i wszystkich czasów. Ono już istnieje w Kościele, choć jeszcze nie zostało do końca wypełnione. Dlatego właśnie w codziennej modlitwie, którą zostawił nam sam Chrystus, wołamy z nadzieją:

Przyjdź królestwo Twoje!

Chociaż Chrystus nigdy nie nosił korony królewskiej, nie trzymał w ręku berła i nie zasiadał na tronie królewskim, tytuł Króla najzupełniej Mu się należy i to w zakresie, jakim nie dysponował żaden władca świata.

Władcy ziemscy nabywają tytuł królewski przez dziedziczenie, nominację i podbój. Wszystkie trzy tytuły dają Chrystusowi pełne prawo do korony i najwyższej władzy. Jako człowiek, w swej ludzkiej naturze, pochodził on przecież w prostej linii od króla Izraela, Dawida. Wykazują to Ewangelieści, podając Jego rodowód (Mt 1, 5-16; Łk 3, 23-38).

W narodzie wybranym ta prawda była tak pospolicie znana, że powszechnie nazywano Go Synem Dawida (Mt 22,41-46; Mk 12,35-37; Łk 1,27. 32; 20, 41-44; 2 Tm 2, 8; Ap 22, 16). Tak więc z krwi i dziedziczenia

Chrystus miał prawo do tytułu Króla.

Chrystus jest ponadto Synem Bożym, naturą równy Bogu, drugą Osobą Trójcy Przenajświętszej. Jako taki jest Panem nieba i ziemi, Panem najwyższym, wobec którego wszelkie królestwa ziemskie są nieporównywalne. Aby to powszechne władztwo Jezusa podkreślić, liturgia dodała do tytułu "Król" dopełniacz "Wszechświata".

Źródło: www.brewiarz.katolik.pl

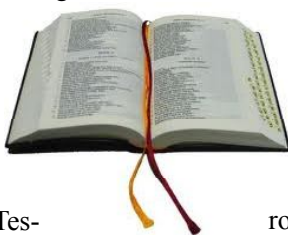
Niedziela Chrystusa Króla kończy rok liturgiczny.

Za tydzień rozpoczniemy ADWENT.

Czy Stary Testament się przedawnił?

Na każdej Eucharystii poznajemy lub przypominamy sobie kolejne fragmenty Ewangelii. Przypowieści, uzdrowienia, wskrzeszenia czy Męka Pańska to elementy Nowego Testamentu, dzięki którym ta część Biblii jest nam dość dobrze znana. I za to chwała Panu, ale kochani, czy znamy pierwszą część Biblii, a mianowicie Stary Testament? Zdarzało się, że piękne Ewangelie przesłaniały niektórym teologom istotną rolę pism starotestamentalnych. Byli tacy, którzy uważali, że Nowy Testament doprowadził do przedawnienia się Starego Testamentu...

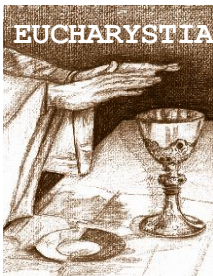
Tymczasem pisma Starego Testamentu są, podobnie jak księgi Nowego Testamentu, natchnione przez Boga, a znajomość ich treści i wpływającej z nich nauki jest człowiekowi potrzebna do zbawienia. Jezus powiedział: "Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść ale wypełnić", zaś Święty Augustyn wyraził w swoich pismach myśl, że "Nowy Testament jest ukryty w Starym, natomiast Stary znajduje wyjaśnienie w Nowym". To prawda, iż często nie jesteśmy w stanie dobrze zrozumieć sensu natchnionych słów autorów ksiąg Starego Testamentu, ale nie dziwmy się temu. Już sam przekład z języka hebrajskiego na inny powoduje, że czytane słowo nie ma takiej samej mocy. Dlatego tak ważne jest czytanie Biblii, a w szczególności Starego Testamentu z ko-

mentarzami. Warto sięgnąć po najnowsze, wydane w 2008 roku, tłumaczenie Pisma Świętego, (na okładce Duch Święty pod postacią gołębic). Wydanie to zostało opatrzone wartościowymi komentarzami, szczególnie do ksiąg Starego Testamentu. Dzięki temu przekładowi i komentarzom możemy na nowo poznawać wiarę i ufność Abrahama, pokorę i cierpienia Izaaka czy dzieje Jakuba, który gwałtem zapragnął zdobyć Boga.

Być może zaniechaliśmy czytania Starego Testamentu napotkawszy na trudny i mniej zrozumiały rozdział; a może były jakieś inne przyczyny. Zostawmy jednak wszelkie uprzedzenia i poszukajmy perełek, którymi usiany jest Stary Testament. Otwórzmy na początek Biblię na Księdze Judyty albo na Księdze Tobiasza i dajmy się napelnić Bożą Mądrością jaką zsyła nam Pan poprzez choćby te dwie krótkie Księgi. Tych wszystkich, którym mało będzie biblijnych komentarzy do Księgi Tobiasza odsyłam do miesięcznika "Biblia - krok po kroku" którego lipcowy numer w całości poświęcony został tej Księdze.

Na zakończenie słowa Brandstaettera: "Dla mnie Bogiem obu Testamentów jest Chrystus, a całe Pismo Święte życiorysem własnym Boga, który napisał o sobie powieść w dwóch nierozłącznych częściach. Każda próba ich rozdzielenia zuboża Boga o całą Jego Boskość".

Panie zmiłuj się nad nami

Kontynuacją aktu pokuty jest *Kyrie* („Panie zmiłuj się nad nami, Chryste zmiłuj się nad nami”). Jest to jedna z najstarszych modlitw znana z psalmów:

Do Ciebie wznoszę me oczy,
który mieszkasz w niebie.
Oto jak oczy sług są zwrócone
na ręce ich panów
I jak oczy służącej na ręce jej pani,
Tak oczy nasze ku Panu,
Bogu naszemu,
Dopóki się nie zmiłuje nad nami.
Zmiłuj się nad nami, Panie,
zmiłuj się nad nami,
Bo wzgardą jesteśmy nasyчени.
Dusza nasza jest nasycona
szyderstwem zarozumiałców
i wzgardą pyszałków (Ps 123).

Słowa „Panie zmiłuj się nad nami” są również na ustach chorych i udre-

czonych, którzy przychodzą do Chrystusa. *Kyrie eleison* rozpoczyna również odmawianie litanii (gr. *litaneia* oznacza modlitwę).

Przytoczone przykłady ukazują błagalny wymiar *Kyrie*, jednakże w liturgii Mszy świętej podkreśla się jeszcze inny sens tej modlitwy. Otóż, gdy na przełomie III i II wieku przed Chrystusem przełożono Pismo Święte na powszechnie używany język grecki, hebrajskie Bóg przetłumaczono używając słowa *Kyrios*. Święty Paweł używając *Kyrios* pisze w liście do Rzymian, że przyjęcie w sercu i wyznanie ustami, że Jezus Chrystus jest Panem (*Kyrios*) gwarantuje nam zbawienie. Dlatego też *Kyrie eleison* śpiewane podczas Mszy świętej ukazują wielkość Boga, który nas zbawia (Jezus to hebrajskie *Jeszua* – Jahwe zbawia). Jest ono uwielbieniem Chrystusa, który okazuje nam swoje miłosierdzie.

Błogosławiona Karolina Kózkówna

Karolina urodziła się 2 sierpnia 1898 r. w podtarnowskiej wsi. Była wychowywana w domu pełnym miłości i prawdziwej, pięknej wiary wyrażającej się w codziennej rodzinnej modlitwie, wspólnym śpiewie Godzinek, częstym przystępowaniu do sakramentów i uczestniczeniu w Mszy Świętej, także w dni powszednie. W domu Karoliny często gromadzili się sąsiedzi, aby słuchać czytanych, nierzadko także przez Karolinę, treści Pisma Świętego,

czasopism czy żywotów świętych. Karolina żyła prosto i zwyczajnie. Uczęszczała do szkół, przebywała z rówieśnikami, w wolnych chwilach pomagała wujowi w założonej przez niego wypożyczalni książek. Była bardzo zaangażowana w życie parafialne. Wiele czasu poświęcała modlitwie. Szczególnym upodobaniem darzyła Różaniec. Była urodzoną katechettką. Nie poprzestawała na poznawaniu prawd wiary, ale szerzyła je wśród

rodzeństwa czy okolicznych dzieci. Odznaczała ją wrażliwość na potrzeby innych, chętnie zajmowała się chorymi i starszymi. Odwiedzała ich, rozmawiała, czytała pisma religijne. Śmierć Karoliny nastąpiła niespodziewanie. Została zabita przez rosyjskiego żołnierza mając zaledwie 17 lat. Liczne rany na jej ciele wskazywały, że wytrwale walczyła o zachowanie czystości, którą ofiarowała Bogu. Jej pogrzeb stał się prawdziwą

manifestacją religijno-patriotyczną. Zgromadzona ludność z wiarą mówiła, że uczestniczy w pogrzebie męczennicy. Przez swoje życie i śmierć Karolina stała się wzorem męstwa, pracowitości, modlitwy, czystości życia i męczeństwa. Ta młodzietka i prosta dziewczyna w krótkim czasie zaszła na same szczyty świętości. Bóg jeszcze raz ukazał, że z Jego łaską można osiągnąć każdy cel, który jest zgodny z Jego wolą.

Kasia Kowalczyk

KALENDARIUM PARAFIALNE

Pn	Ofiarowanie Najświętszej Maryi Panny
21.11	19.10 - katecheza biblijna
Wt.	Św. Cecylii
22.11	19.15 - zbiórka ministrantów i (o 19.45) lektorów
Śr.	- nowenna do MB Nieust. Pomocy o 7.30 i 17.30
23.11	- Msza św. za zmarłych o 18.30 (o 18.00 wyczytywanie imion zmarłych) 19.10 - Spotkanie wspólnoty kobiet "Poranek Zmartwychwstania"
Czw.	Św. męczenników wietnamskich
24.11	20.00 - adoracja Najśw. Sakramentu
Pt	16.30 - próba scholki dziecięcej
25.11	19.10 - Spotkanie młodzieży
So.	Wyjazd dzieci do kina (kontakt z ks. Adamem)
26.11	18.00 - Lucernarium rozpoczynające ADWENT
N	19.30 - adoracja Najświętszego Sakramentu w kaplicy

1. W tym tygodniu ostatnie **Wypominki za zmarłych** o godz. 18.00.
2. Kolektorzy z naszej parafii upoważnieni przez ks. proboszcza roznoszą poświęcone **opłatki wigilijne** po domach naszych Parafian. Ofiary z tej racji składane przeznaczamy na spłaceniu należności za prace budowlane wykonane w tym roku. W grudniu natomiast chcielibyśmy do domów naszych Parafian przynieść kalendarze na 2012 rok.

Parafia Świętego Antoniego, ul. Fenikowskiego 4, 84-240 Reda; Tel. 058-678-50-04
Msze św. w niedziele: 7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00; w tygodniu: 7.00; 18.30
Biuro parafialne: wtorek i czwartek od 16.00 do 17.30; sobota od 9.00 do 10.00
WWW.antoni-reda.pl